

Христова, ти само имаш надѣжда за спасеніе; а които сж възнз, ти потънеатъ въ дълбочината или на нечестіето, или на заблудженіето, или на ересъ-та. И ный смы онии Христїани, избранннн Божїи людїе, сватїатъ народъ, царекото свациенннчество, които смы прїели добрата часть. Богъ нж е взвелъ въ томъ спасителенъ ковчегъ, за да сж запазимъ отъ оцїето потопленїе на Божїа гнѣвъ, въ което потопленїе потънеа сичкыатъ останжалъ свѣтъ. Но цю? самси той Богъ заповѣдка намъ на Христїанннты, които смы въ ковчегътъ, сирѣчь въ черквата мѡ, да живѣемъ въ миръ, и любовь, какъ-то сж живѣлы любовно, и мирно животныты вътрѣ въ ковчегътъ: „сїѡ заповѣдаю вамъ, да любите дрѡгъ дрѡга: мїръ вамъ.“

Сега азъ дѡмамъ тѡи: оныѡ, цю сж вылы вътрѣ въ ковчегътъ, тѣ сж вылы безсловесны животны, вылы сж звѣрове недкротннны; вылы сж естествоно краждебны помеждѡ си; нз при сичко това тѣ сж покорны на Божїето повелѣнїе, и мнрѡватъ, и сзгласѡватъ. И ный сичкы смы человекннцы словеснн, сичкы братїа, сичкы нмамы ѣдннъ оцїїй баща небесннѡтъ, сичкы смы сѡ родннлы отъ истата ѹтроба, сирѣчь отъ една свата кръщелннца, сичкы прнблнжавамы при сжцїата свата трапеза на пречнстыты таинства, сичкы сѡ питаемъ сж сжцїото їастїе, и питїе, сж тѣлото, и кръвь-та на Божественннѡтъ агнецъ, сичкы държимъ едно Евангелїе, вѣрвамъ едннъ рай, и надѣемъ сѡ да живѣемъ заедно въ вѣчннѡ животъ; и ѹбо, ный лн, които нмамы еднн естество, една вѣра, еднн кръщенїе, едннго Бога, сѡ не покоравамы на Божїето повелѣнїе? но вътрѣ въ самата Черква лн, гдѣто е жилището на мнрътъ, и на едннотыслїето, нѣмамы нннн мнръ, нннн едннотыслїе? „Едннъ звѣрь сѡ не протнннн (чюдн сѡ небожвеннннцътъ) на Божїа законъ, а ный человекннцы неможемъ лн да търпнмъ спасителннныты подченїа?“ Но ако ный нѣмамы мнръ, слѣдователно ный нѣмамы и мѣсто тѡка въ кывота на сватннѡта, въ Черквата Христова, която е нме на ѣдннотыслїе, и сзгласїе. И оцїе по-злото е, дѣто че нѣмамы мѣсто въ царството Божїе, което е наслѣдїе на мнротворцннты, на сжцннныты неговы чѡда, и сынове: „на възнз псннн“ пси, които лѡжтъ сж злословїето, хѡпатъ сж завнстъ-та, нздѡжтъ сж ненавнстъ-та, тѣ не влнзатъ, не, въ горннн Іерѡсалнмъ, ннше въ откровенїето наперснннцътъ Іоаннъ. На възнз псннн,“ на възнз отъ ковчегътъ въ потопътъ; възнз отъ Черквата Христова, и отъ царството Божїе, въ огннътъ на вѣчннѡта мѡка; тамо,